

ปราณี ภิรมย์หุด 2549: ผลการเสริมสารบีเทนและสมมูลอิเล็กโทรไลต์ในอาหารต่อสมรรถภาพการผลิตและคุณภาพซากของไก่เนื้อ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาสัตวบาล ภาควิชาสัตวบาล ประชานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสกสม อาตมางกูร, Ph.D. 69 หน้า ISBN 974-16-2519-7

การศึกษาผลของการเสริมสารบีเทนและการปรับสมมูลอิเล็กโทรไลต์ในอาหารไก่เนื้อต่อสมรรถภาพการผลิตและคุณภาพซาก โดยใช้ไก่เนื้อสายพันธุ์ Ross 508 เพศผู้อายุ 1 วัน จำนวน 2520 ตัว วางแผนการทดลองแบบ 2*3 แฟคตอเรียลในแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยปัจจัยแรก แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ไม่ปรับสมมูลอิเล็กโทรไลต์ในอาหาร และ การปรับสมมูลอิเล็กโทรไลต์ในอาหารระดับ 250 - 280 mEq/kg ปัจจัยที่สอง คือ ระดับสารบีเทนที่เสริมในอาหาร 0 , 0.05 , 0.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

จากการทดลองพบว่า การเสริมสารบีเทนระดับ 0.05 และ 0.10 เปอร์เซ็นต์ในช่วงอายุ 1 - 21 วัน ส่งผลให้มีน้ำหนักตัว น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นและอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) แต่ในช่วงอายุ 22 - 42 วัน และ 43 - 49 วัน ไก่ที่ได้รับสารบีเทนไม่ได้มีสมรรถภาพการผลิตที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากกลุ่มควบคุมแต่อย่างไร

การปรับสมมูลอิเล็กโทรไลต์ในอาหารไม่สามารถเพิ่มสมรรถภาพการผลิตของไก่ในช่วง 1 - 21 วัน และ 22 - 42 วัน แต่สามารถเพิ่มน้ำหนักตัว น้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นและปรับปรุงอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมในช่วง 43 - 49 วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

การศึกษาค่าคุณภาพซากพบว่า การเสริมสารบีเทนที่ระดับ 0.05 และ 0.10 เปอร์เซ็นต์มีแนวโน้มในการเพิ่มเนื้อหน้าอกและมีเปอร์เซ็นต์โครงที่ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ทั้งนี้การปรับสมมูลอิเล็กโทรไลต์ไม่สามารถปรับปรุงคุณภาพซากให้ดีกว่ากลุ่มควบคุมได้

ปทผ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประชานกรรมการ

2, 25.8, 2549